

1. ปัจจัยความเสี่ยง

ปัจจัยความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจของบริษัทที่อาจมีผลกระทบต่อการดำเนินงานและผลประกอบการของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ และแนวทางในการป้องกันความเสี่ยง สามารถสรุปได้ดังนี้

1.1 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงอุตสาหกรรมยานยนต์

ในปี 2554 และ 9 เดือนแรกของปี 2555 บริษัทมีรายได้จากการขายสินค้าและแม่พิมพ์ให้กับลูกค้าในกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ซึ่งประกอบด้วยอุตสาหกรรมรถยนต์และรถจักรยานยนต์เท่ากับ 297.51 ล้านบาท และ 295.88 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 84.56 และ 83.41 ของรายได้จากการขายและให้บริการทั้งหมด ทำให้บริษัทมีความเสี่ยงที่จะสูญเสียรายได้หากอุตสาหกรรมยานยนต์มีการชะลอตัวลง ดังเช่นจากเหตุการณ์อุทกภัยในช่วงปลายปี 2554 ซึ่งส่งผลให้ผู้ประกอบการผลิตรถยนต์จำนวนมากต้องหยุดดำเนินการเนื่องจากความเสียหายจากน้ำท่วม และส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ทั่วประเทศ

อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศไทยมีแนวโน้มที่เติบโตในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ซึ่งมียอดการผลิตเติบโตอย่างต่อเนื่อง ยกเว้นในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจทั่วโลกในปี 2552 และเหตุการณ์อุทกภัยในช่วงปลายปี 2554 ซึ่งส่งผลให้ยอดผลิตรถยนต์และรถจักรยานยนต์ลดลง นอกจากนี้ บริษัทยังมีการออกแบบสายการผลิตให้มีความยืดหยุ่นและสามารถผลิตชิ้นงานได้หลากหลาย จึงมีความสามารถในการผลิตสินค้าให้กับอุตสาหกรรมอื่นเพื่อทดแทนยอดสั่งซื้อที่ลดลงจากอุตสาหกรรมยานยนต์ได้

สถิติการผลิตรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในปี 2543 ถึงปี 2554

1.2 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงลูกค้ารายใหญ่

บริษัทประกอบธุรกิจในลักษณะผลิตสินค้าตามคำสั่งซื้อของลูกค้า โดยในปี 2554 และ 9 เดือนแรกของปี 2555 บริษัทมีลูกค้ารายใหญ่ซึ่งมีสัดส่วนยอดขายต่อรายได้จากการขายรวมมากกว่าร้อยละ 10 จำนวน 2 ราย คิดเป็นสัดส่วนรายได้เท่ากับร้อยละ 30.71 และร้อยละ 31.05 ของรายได้จากการขายและให้บริการทั้งหมด ตามลำดับ โดยในปี 2552 ปี 2553 ปี 2554 และ 9 เดือนแรกของปี 2555 บริษัทมีรายได้จากกลุ่มลูกค้าที่มียอดขายสูงสุด 10 อันดับแรก คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 87.65 ร้อยละ 85.72 ร้อยละ 76.96 และร้อยละ 75.85 ของรายได้จากการขายและให้บริการทั้งหมด

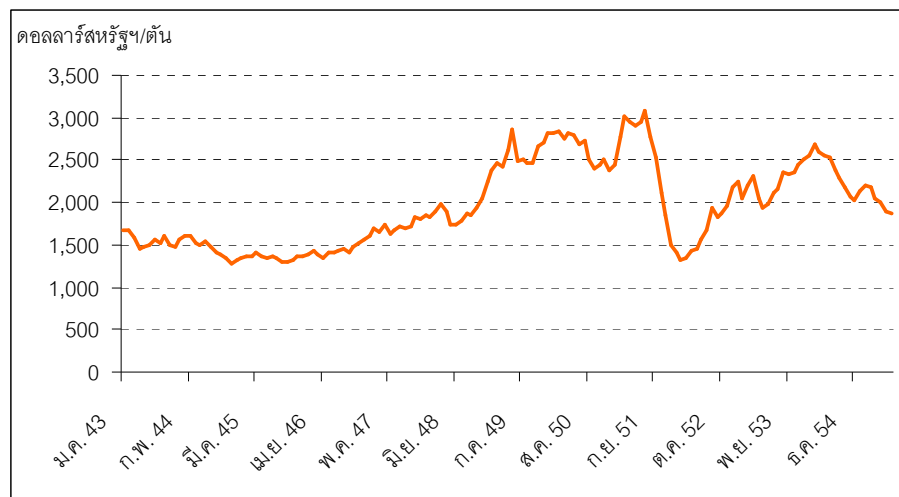
ทำให้รายได้ของบริษัทอาจได้รับผลกระทบหากกลุ่มลูกค้ารายใหญ่ดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายในซื้อสินค้าของบริษัท

อย่างไรก็ตาม กลุ่มลูกค้ารายใหญ่ดังกล่าวได้มีการซื้อสินค้าบริษัทอย่างต่อเนื่องมาเป็นระยะเวลานาน โดยบริษัทมีการประสานงานกับลูกค้าอย่างสม่ำเสมอเพื่อที่จะทราบแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคำสั่งซื้อสินค้าจากลูกค้า ซึ่งลูกค้าส่วนใหญ่จะมีการประมาณการณียอดผลิตล่วงหน้าให้แก่บริษัทเป็นเวลาประมาณ 1 เดือน จึงทำให้บริษัทสามารถคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงของยอดสั่งซื้อจากลูกค้าแต่ละรายได้ในระดับหนึ่ง อีกทั้ง บริษัทมีการออกแบบสายการผลิตให้ยืดหยุ่น และสามารถรองรับการผลิตชิ้นงานได้หลากหลาย ทำให้บริษัทสามารถขยายฐานลูกค้าไปยังบริษัทอื่นทั้งในอุตสาหกรรมเดียวกันและอุตสาหกรรมอื่นได้

1.3 ความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาวัตถุดิบ

บริษัทดำเนินธุรกิจผลิตชิ้นส่วนเพื่อใช้เป็นส่วนประกอบรถยนต์ รถจักรยานยนต์ อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องจักรกลเกษตรและอื่นๆ ซึ่งต้องใช้วัตถุดิบเนียมแท่งเป็นวัตถุดิบหลักซึ่งโดยคิดเป็นสัดส่วนของต้นทุนขายในปี 2554 และงวด 9 เดือนแรกของปี 2555 ประมาณร้อยละ 40.49 และร้อยละ 40.39 ของต้นทุนขายและให้บริการทั้งหมด ตามลำดับ โดยในช่วงตั้งแต่ปี 2548 ราคาอลูมิเนียมมีความผันผวนมากขึ้น โดยจะเห็นได้จากราคาอลูมิเนียมในตลาดโลกที่เพิ่มขึ้นจาก 1,731 ดอลลาร์สหรัฐต่อตันในเดือนมิถุนายน 2548 เป็น 3,071 ดอลลาร์สหรัฐต่อตันในเดือนกรกฎาคม 2551 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 77.40 ในช่วงเวลาดังกล่าว ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของราคาวัตถุดิบหลักเป็นผลมาจากภาวะราคาตลาดโลกตามอุปสงค์และอุปทานของผู้ผลิตและผู้บริโภคทั่วโลก และปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลกระทบต่อราคา เช่น อัตราแลกเปลี่ยน อัตราภาษีนำเข้า เป็นต้น โดยในเดือนกรกฎาคม 2555 ราคาอลูมิเนียมในตลาดโลกเท่ากับ 1,876 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน

ราคาอลูมิเนียมระหว่างเดือนมกราคม 2543 – เดือนกรกฎาคม 2555

ที่มา: Monthly world prices of commodities and indices, World Bank

ทั้งนี้ บริษัทมีการตกลงกับลูกค้าบางรายให้สามารถเปลี่ยนแปลงราคาของสินค้าให้สอดคล้องกับราคาวัตถุดิบได้ เมื่อราคาวัตถุดิบเพิ่มขึ้นจนถึงระดับตามที่ตกลงไว้ หรือมีการทบทวนราคาขายเป็นระยะตามรอบเวลาที่กำหนด อย่างไรก็ตาม บริษัทอาจมีความเสี่ยงในกรณีที่ ไม่สามารถปรับราคาสินค้าให้สอดคล้องกับราคาวัตถุดิบที่เปลี่ยนแปลงไปได้ทั้งหมด เช่น ราคาของวัตถุดิบมิได้เปลี่ยนแปลงจนถึงระดับที่กำหนดไว้ หรือต้นทุนในการผลิตเพิ่มขึ้นในขณะที่ยังไม่ถึงรอบระยะเวลา

ทบทวนราคาขาย ทั้งนี้ บริษัทได้มีการติดตามความเคลื่อนไหวราคาอลูมิเนียมในตลาดอย่างใกล้ชิด เพื่อป้องกันผลกระทบจากความผันผวนดังกล่าว

1.4 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงผู้จัดจำหน่ายวัตถุดิบ

วัตถุดิบหลักในการผลิตของบริษัท คือ อลูมิเนียม โดยในปี 2554 และงวด 9 เดือนแรกของปี 2555 บริษัทสั่งซื้อวัตถุดิบจากผู้ขายวัตถุดิบ 10 อันดับแรก คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 82.27 และร้อยละ 82.10 ของยอดซื้อทั้งหมด ตามลำดับ โดยมีจำนวนผู้ขายวัตถุดิบที่มีสัดส่วนการซื้อมากกว่าร้อยละ 10 ของยอดซื้อทั้งหมดในปี 2554 และงวด 9 เดือนแรกของปี 2555 เท่ากับ 3 รายและ 2 ราย ตามลำดับ ทำให้บริษัทมีความเสี่ยงจากการขาดแคลนวัตถุดิบในกรณีที่ผู้ขายวัตถุดิบในประเทศดังกล่าวไม่สามารถจัดส่งวัตถุดิบให้กับบริษัทได้ตามกำหนด และบริษัทไม่สามารถจัดหาวัตถุดิบจากแหล่งอื่นเข้ามาทดแทนได้ทันแผนการผลิตตามที่ได้รับคำสั่งซื้อสินค้าจากลูกค้า ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานและชื่อเสียงของบริษัทได้

ทั้งนี้ บริษัทได้มีการวางแผนการสั่งซื้อวัตถุดิบล่วงหน้าตามแผนการผลิตของบริษัท ประกอบกับบริษัทสั่งซื้ออลูมิเนียมจากผู้ผลิตดังกล่าวเป็นเวลานานและไม่เคยมีการค้างชำระค่าสินค้า จากการดำเนินงานของบริษัทในอดีตที่ผ่านมา บริษัทยังไม่เคยประสบปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ ทำให้บริษัทเชื่อมั่นว่าจะไม่ได้รับผลกระทบหรือความเสียหายใดๆ ในการสั่งซื้อวัตถุดิบจากผู้ผลิตดังกล่าว อย่างไรก็ตาม บริษัทได้มีการคัดเลือกผู้จำหน่ายอลูมิเนียมที่มีคุณสมบัติและคุณภาพตามความต้องการในการผลิตของบริษัทไว้ทั้งสิ้น 7 ราย และกระจายการสั่งซื้อในแต่ละงวด โดยปริมาณการสั่งซื้อแต่ละรายจะขึ้นอยู่กับราคาและเงื่อนไขทางการค้าที่ผู้จัดจำหน่ายแต่ละรายเสนอให้แก่บริษัทในงวดนั้นๆ

1.5 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงผู้บริหารและบุคลากรที่มีประสบการณ์และความสามารถ

ธุรกิจของบริษัทเป็นธุรกิจที่ต้องอาศัยความรู้ความสามารถ รวมถึงประสบการณ์ของบุคลากรในการดำเนินงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการออกแบบแม่พิมพ์ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความเป็นไปได้ในการผลิต คุณภาพของชิ้นงาน และของเสียที่อาจเกิดขึ้นจากการผลิต ซึ่งต้องอาศัยความรู้ และความชำนาญเฉพาะด้านของบุคลากรเป็นหลัก โดยเฉพาะวิศวกรผู้เชี่ยวชาญในด้านการออกแบบแม่พิมพ์ที่มีประสบการณ์ การสูญเสียบุคลากรเหล่านี้ย่อมส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานและความสามารถในการแข่งขันของบริษัท อย่างไรก็ตาม บริษัทมีการมอบหมายหน้าที่และความรับผิดชอบในการทำงานให้แก่ผู้บริหารท่านอื่น และพนักงานแต่ละฝ่ายงานอย่างชัดเจน มีระบบการจัดเก็บข้อมูลและฐานข้อมูลที่ดี ตลอดจนมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องระหว่างผู้บริหารและพนักงานบริษัทอย่างสม่ำเสมอ และมีการอบรมให้ความรู้ และมีการลงทุนด้านการพัฒนาบุคลากรของบริษัท ให้มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานของบริษัทเป็นอย่างดี โดยเฉพาะความรู้และทักษะในการออกแบบแม่พิมพ์ ซึ่งบริษัทได้จัดการให้มีการถ่ายทอดความรู้ทั้งในหน่วยงานและจัดให้มีการฝึกอบรมภายนอกบริษัท ซึ่งสามารถลดความเสี่ยงจากการพึ่งพิงผู้บริหารและบุคลากรหลักของบริษัทได้

1.6 ความเสี่ยงจากการเปิดเสรีทางการค้าระหว่างประเทศและการเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐบาล

เนื่องจากบริษัททำธุรกิจเกี่ยวเนื่องกับการผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนยานยนต์ บริษัทจึงอาจได้รับผลกระทบทั้งในเชิงบวกและในเชิงลบจากการเปลี่ยนแปลงของภาษีศุลกากรและการกีดกันทางการค้า เช่น การเปลี่ยนแปลงภาษีนำเข้าของชิ้นส่วนยานยนต์จะกระทบความสามารถของบริษัทในการแข่งขันกับผู้ผลิตจากต่างประเทศ ยกตัวอย่างเช่น การลด

ภาชนะนำเข้าชิ้นส่วนอาจทำให้คู่แข่งต่างประเทศสามารถแข่งขันกับบริษัททางด้านราคาและต้นทุนได้มากขึ้น ทั้งนี้ ในปัจจุบันรัฐบาลได้มีการตกลงกับประเทศในอาเซียนเกี่ยวกับการเปิดเสรีของอุตสาหกรรมรถยนต์ภายใต้สนธิสัญญาการเปิดเสรีทางการค้า AFTA ภายใต้ข้อตกลงสิทธิพิเศษทางภาษีปกติ (CEPT) ซึ่งการเปิดเสรีภายใต้ระบบ AFTA ทำให้ภาษีศุลกากรสำหรับชิ้นส่วนรถยนต์ที่ผลิตภายในอาเซียน ลดเหลือร้อยละ 0 ถึงร้อยละ 5 และคาดว่าจะทำให้ประเทศคู่ค้าภายในอาเซียนใช้ประโยชน์ทางภาษีนี้เพื่อเพิ่มการค้าระหว่างกัน นอกจากนี้ การรวมกลุ่มกันทางเศรษฐกิจของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC) ในปี 2558 จะทำให้อัตราภาษีระหว่างประเทศในกลุ่มสมาชิกลดลงเหลือร้อยละ 0 ซึ่งแม้ว่ามาตรการนี้จะช่วยบริษัทในด้านการส่งออกสินค้าไปขายในประเทศคู่ค้าภายในอาเซียน แต่ในทางกลับกันคู่แข่งจากต่างประเทศก็สามารถเข้ามาแข่งขันในประเทศไทยได้เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ความไม่แน่นอนทางการเมืองที่เกิดขึ้นภายในประเทศ ซึ่งส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของรัฐบาลและความต่อเนื่องของนโยบายรวมทั้งปัญหาอุทกภัยที่เกิดขึ้นในช่วงปลายปี 2554 อาจส่งผลถึงการตัดสินใจในการลงทุน หรือย้ายฐานการผลิตไปในประเทศที่มีเสถียรภาพสูงกว่า หรือมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่า อีกทั้ง ปัจจุบันรัฐบาลได้มีนโยบายในการส่งเสริมอุตสาหกรรมรถยนต์อย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นโครงการโครงการลดหย่อนภาษีสำหรับรถยนต์คันแรก รถยนต์อีโคคาร์ รถยนต์พลังงานร่วมที่ให้ก๊าซเอ็นจีวีร่วมกับน้ำมัน รถยนต์ไฮบริด และรถยนต์ที่ใช้แก๊สโซลล์ 85 เป็นต้น ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อทิศทางของอุตสาหกรรมรถยนต์ไทยในระยะยาว ซึ่งหากมีการเปลี่ยนแปลงในนโยบายดังกล่าว จะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมยานยนต์ซึ่งเป็นกลุ่มลูกค้าหลักของบริษัท อย่างไรก็ตาม บริษัทได้มุ่งเน้นในการพัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์ และทักษะของบุคลากร เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและเตรียมความพร้อมสำหรับภาวะการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้น และสามารถรองรับการผลิตของกลุ่มอุตสาหกรรมที่หลากหลายมากขึ้น

1.7 ความเสี่ยงจากการแข่งขันกับสินค้านำเข้าจากประเทศจีนซึ่งมีต้นทุนการผลิตที่ถูกลง

ปัจจุบัน ประเทศไทยนำเข้าชิ้นส่วนยานยนต์ ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า และเครื่องจักรกลเกษตรหลายประเภทจากจีน นอกจากไทยจะนำเข้าสินค้าต่างๆ จากจีนเป็นจำนวนมากแล้ว จีนยังเป็นคู่แข่งสำคัญของไทยในการแย่งชิงส่วนแบ่งการตลาดของทั้ง ชิ้นส่วนยานยนต์ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องจักรกลเกษตรในตลาดโลกอีกด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากจีนมีแหล่งวัตถุดิบและต้นทุนแรงงานที่ถูกกว่าประเทศไทย ทำให้สามารถชิงส่วนแบ่งตลาดในตลาดส่งออกที่สำคัญของไทยไปได้บางส่วน และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ จีนยังมีนโยบายในการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจส่งผลให้มูลค่าการส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ และเครื่องจักรกลเกษตรของไทยขยายตัวได้ยากขึ้น อย่างไรก็ตาม โรงงานที่ผลิตในประเทศไทย โดยเฉพาะโรงงานที่ได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุน จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ยังคงมีนโยบายในการใช้วัตถุดิบและส่วนประกอบที่ผลิตจากภายในประเทศ (Local Content) เป็นหลัก

1.8 ความเสี่ยงจากการควบคุมคุณภาพ

คุณภาพของผลิตภัณฑ์เป็นหนึ่งในปัจจัยที่สำคัญในอุตสาหกรรมยานยนต์และผู้ผลิตรถยนต์และรถจักรยานยนต์ให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากจะมีผลโดยตรงทั้งด้านชื่อเสียงและยอดขายของผู้ผลิตรถยนต์และรถจักรยานยนต์ดังกล่าวโดยตรง ซึ่งความผิดพลาดในด้านคุณภาพนั้น อาจทำให้บริษัทสูญเสียลูกค้า และอาจถูกยกเลิกสัญญาหากไม่สามารถผลิตผลิตภัณฑ์ได้ตามมาตรฐาน ซึ่งจะกระทบต่อผลการดำเนินงานและความน่าเชื่อถือของบริษัทในอุตสาหกรรม ด้วยเหตุนี้บริษัทจึงได้ตั้งเป้าหมายที่จะลดข้อผิดพลาดในด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้เหลือร้อยละ 0 โดยบริษัทได้เน้นถึงความสำคัญด้านคุณภาพ ซึ่งบริษัทได้รับการรับรองระบบมาตรฐานคุณภาพ ISO/TS 16949 ในปี 2548

โดยในช่วงปี 2554 และงวด 9 เดือนแรกของปี 2555 บริษัทได้รับการแจ้งปัญหาสินค้าและส่งสินค้าทดแทนหรือออกไปลดหนี้ในสัดส่วนร้อยละ 2.17 จากรายได้ในการขายชิ้นส่วนอะไหล่และสิ่งกะลี่ยในช่วงเวลาเดียวกัน

1.9 ปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงาน

ปัจจุบันสถานการณ์การจ้างงานที่มีการแข่งขันในการจ้างแรงงานที่มีทักษะ ทำให้บริษัทมีความเสี่ยงที่จะขาดแคลนแรงงานในการดำเนินงานหรือต้องว่าจ้างพนักงานในอัตราค่าตอบแทนที่สูง อีกทั้งนโยบายเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำเป็น 300 บาท จะส่งผลให้อัตราค่าตอบแทนพนักงานโดยเฉลี่ยสูงขึ้น หรืออาจจะสูญเสียแรงงานที่มีทักษะได้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัท โดยต้นทุนขายในส่วนของค่าแรงและค่าตอบแทนพนักงานในปี 2554 และงวด 9 เดือนแรกของปี 2555 คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับร้อยละ 18.56 และร้อยละ 18.60 ของต้นทุนขายและให้บริการทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันบริษัทได้คำนึงถึงสวัสดิภาพของพนักงาน โดยมีสวัสดิการต่างๆ เช่น โรงอาหาร ค่าอาหารกลางวัน ค่าเดินทาง และรถรับส่งพนักงาน เป็นต้น และบริษัทยังสามารถว่าจ้างสถานประกอบการอื่นในการดำเนินงานที่ต้องใช้แรงงานเป็นหลัก เช่น งานตกแต่งชิ้นงาน เป็นต้น เพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นในการผลิตและลดผลกระทบจากการแข่งขันด้านแรงงาน

1.10 ความเสี่ยงในด้านการจัดหางบการเงินไม่ทันตามประกาศของคณะกรรมการกำกับตลาดทุน

เนื่องจากบริษัทได้มีการนำโปรแกรมระบบบริหารทรัพยากรองค์กร (Enterprise Resource Planning หรือ ERP) มาใช้ในวงไตรมาสที่ 4 ปี 2554 ซึ่งมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดหางบการเงิน เช่น ต้นทุนขาย และสินค้าคงคลัง เป็นต้น โดยบริษัทสามารถจัดหางบการเงินในงวดปี 2554 และงวด 3 เดือน สิ้นสุด ณ วันที่ 31 มีนาคม 2555 ได้ภายใน 60 วัน และ 45 วัน นับแต่วันสุดท้ายของงวดดังกล่าว ตามลำดับ ตามประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน ที่ ทจ. 11/2552 เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการรายงานการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์

แต่ทั้งนี้ เนื่องจากในอดีต ระบบการคำนวณต้นทุนขายในระบบบริหารทรัพยากรองค์กร ยังคงมีข้อบกพร่องในระดับต้นทุนของสินค้าแต่ละชิ้นงาน ซึ่งไม่กระทบต่อความน่าเชื่อถือของงบการเงิน บริษัทจึงทำการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าว เพื่อให้การบริหารงานมีความเที่ยงตรงมากขึ้น สะดวกต่อการใช้งาน และลดโอกาสผิดพลาด เช่น รูปแบบในการบันทึกเวลาผลิตจากเดิมซึ่งบันทึกเป็นหน่วยชั่วโมงและเศษหนึ่งส่วนร้อยของชั่วโมง ได้ทำการแก้ไขเป็นหน่วยชั่วโมงและนาที เพื่อลดความผิดพลาดในการบันทึกข้อมูล ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อกรบันทึกต้นทุนคงที่ไปยังชิ้นงานต่างๆ เป็นต้น จึงเป็นผลให้บริษัทใช้เวลาในการจัดหางบการเงินงวด 3 เดือน สิ้นสุด ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2555 ทั้งสิ้น 51 วัน ซึ่งไม่ทันตามกำหนด 45 วันนับแต่วันสุดท้ายของไตรมาสดังกล่าว ได้ตามกำหนด ทำให้มีความเสี่ยงที่บริษัทจะไม่สามารถจัดหางบการเงินได้ทันตามกำหนดเวลาที่คณะกรรมการกำกับตลาดทุนกำหนด ซึ่งจะทำได้ หรืออาจมีความเสี่ยงผู้ลงทุนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับฐานะทางการเงินของบริษัทล่าช้า

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันบริษัทได้ทำการแก้ไขข้อบกพร่องที่ส่งผลกระทบต่อระบบคำนวณต้นทุนดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว ซึ่งบริษัทสามารถจัดหางบการเงินงวด 3 เดือน สิ้นสุด ณ วันที่ 30 กันยายน 2555 ได้ทันตามกำหนด 45 วันนับแต่วันสุดท้ายของงวดไตรมาสดังกล่าว

1.11 ความเสี่ยงในการพึ่งพิงกลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในการค้ำประกันวงเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงิน

ปัจจุบันสัญญากู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินแห่งหนึ่งของบริษัท ได้รับการค้ำประกันโดยบริษัท จุฬารวรรณ จำกัด และบริษัท ไทยอินดัสเตรียล พาร์ท จำกัด ซึ่งอยู่ในกลุ่มผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัท โดยมีการคิดค่าธรรมเนียมการค้ำประกันร้อยละ 2 ต่อปี ของวงเงินที่ค้ำประกันทั้งสิ้น 35 ล้านบาท ทำให้บริษัทมีความเสี่ยงหากกลุ่มผู้ถือหุ้นดังกล่าวไม่ทำการค้ำประกันวงเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงินให้แก่บริษัท ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการกู้ยืมของบริษัท หรืออาจทำให้อัตราดอกเบี้ยของเงินกู้ยืมสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม บริษัทได้มีการเจรจากับสถาบันการเงินดังกล่าว โดยบริษัทคาดว่าหากบริษัทสามารถทำการจดทะเบียนหุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ แล้ว สถาบันการเงินดังกล่าวจะอนุญาตให้ถอนการค้ำประกันจากกลุ่มผู้ถือหุ้นดังกล่าวได้

1.12 ความเสี่ยงจากการที่บริษัทอยู่ระหว่างการยื่นคำขออนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ

บริษัทมีความประสงค์จะเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนในครั้งนี้นอกเหนือที่จะได้รับทราบผลการพิจารณาของตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) ในการรับหุ้นสามัญของบริษัทเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ อย่างไรก็ตาม บริษัทได้ยื่นคำขอให้รับหุ้นสามัญของบริษัทเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯแล้ว เมื่อวันที่ [●] โดยบริษัทหลักทรัพย์ โนมูระ พัฒนสิน จำกัด (มหาชน) ในฐานะที่ปรึกษาทางการเงิน ได้พิจารณาคุณสมบัติของบริษัทแล้ว เห็นว่าบริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะสามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ตามข้อบังคับของตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ เรื่อง การรับหลักทรัพย์จดทะเบียนใน “ตลาดหลักทรัพย์ เอ็มเอไอ” พ.ศ. 2546 ฉบับลงวันที่ 24 มีนาคม 2546 ยกเว้นคุณสมบัติเรื่องการกระจายการถือหุ้นรายย่อย ซึ่งบริษัทจะต้องมีผู้ถือหุ้นสามัญรายย่อยไม่น้อยกว่า 300 ราย ดังนั้นบริษัทยังคงมีความไม่แน่นอนในการที่จะได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์ฯ ให้หุ้นสามัญของบริษัทเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ทั้งนี้ผู้ลงทุนจึงยังคงมีความเสี่ยงเกี่ยวกับสภาพคล่องของหุ้นสามัญของบริษัทในตลาดรอง หรืออาจไม่ได้รับผลตอบแทนจากการขายหุ้นตามราคาที่คาดการณ์ไว้ หากหุ้นสามัญของบริษัทไม่ได้รับอนุญาตให้เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ หรือหากบริษัทไม่สามารถกระจายหุ้นต่อประชาชนตามหลักเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์ฯ ซึ่งจะทำให้บริษัทมีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามข้อบังคับของตลาดหลักทรัพย์ฯ

1.13 ความเสี่ยงเรื่องผลกระทบจากราคาหลักทรัพย์จากการใช้สิทธิตามใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นสามัญของบริษัทที่ออกให้แก่กรรมการและพนักงานของบริษัท

ที่ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นครั้งที่ 1/2555 จัดขึ้นเมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2555 ได้มีมติอนุมัติการออกและจัดสรรใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นสามัญของบริษัท (“ใบสำคัญแสดงสิทธิ”) ประเภทระบุชื่อผู้ถือและไม่สามารถโอนเปลี่ยนมือได้ให้แก่กรรมการและพนักงานของบริษัท จำนวน 6,000,000 หน่วย โดยมีราคาเสนอขาย 0 บาทต่อหน่วย และใบสำคัญแสดงสิทธิมีอายุ 5 ปี นับแต่วันที่ออกและเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิ โดยใบสำคัญแสดงสิทธิ 1 หน่วยมีสิทธิซื้อหุ้นสามัญได้ 1 หุ้น ในราคาใช้สิทธิ 0.50 บาท ต่อหุ้น (เว้นแต่จะมีการปรับสิทธิตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนด) ผู้ลงทุนจึงมีความเสี่ยงในการที่มีต้นทุนในการถือหุ้นสามัญสูงกว่าผู้ถือใบสำคัญแสดงสิทธิดังกล่าว และมีความเสี่ยงที่ราคาหุ้นจะลดต่ำลง หากกลุ่มผู้ถือใบสำคัญแสดงสิทธิดังกล่าวขายหุ้นหลังการใช้สิทธิ รวมถึงการที่ผู้ลงทุนจะมีผลกระทบต่อส่วนแบ่งกำไร (EPS Dilution) และมีผลกระทบด้านสัดส่วนการถือหุ้น (Control Dilution) โดยที่ผู้ลงทุนจะมีส่วนแบ่งกำไรลดลง และมีสภาพความเป็นเจ้าของบริษัทน้อยลง เท่ากับร้อยละ 2.65 โดยคำนวณจากจำนวนหุ้นทั้งหมดภายหลังจากเสนอขายต่อประชาชนครั้งแรกนี้ และการใช้สิทธิของใบสำคัญแสดงสิทธิที่ออกให้แก่กรรมการและพนักงานของบริษัท ทั้งหมด

226,000,000 หุ้น สำหรับผลกระทบต่อด้านราคาหุ้น (Price Dilution) เนื่องจากหุ้นสามัญของบริษัทยังไม่ได้จดทะเบียนเป็นหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ จึงยังไม่มีราคาตลาดของหุ้น แต่หากจะคำนวณจากราคาจองซื้อหุ้นของบริษัท ตามการเสนอขายในครั้งนี้ จะมีผลกระทบต่อด้านราคาสูงสุดจากการใช้สิทธิตามใบสำคัญแสดงสิทธิเท่ากับร้อยละ [●]

อย่างไรก็ตาม ใบสำคัญแสดงสิทธิที่ขายให้แก่กรรมการและพนักงานดังกล่าว มีการกำหนดเงื่อนไขในการใช้สิทธิ โดยนับจากวันที่ออกและเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิ 1 ปี ผู้ถือใบสำคัญแสดงสิทธิสามารถใช้สิทธิครั้งแรกได้ไม่เกินร้อยละ 25 ของใบสำคัญแสดงสิทธิทั้งหมดที่ผู้ถือใบสำคัญแสดงสิทธิแต่ละคนได้รับการจัดสรรจากบริษัท และในทุก ๆ 12 เดือนหลังจากปีแรก ผู้ถือใบสำคัญแสดงสิทธิสามารถใช้สิทธิได้ไม่เกินร้อยละ 50 ร้อยละ 75 และร้อยละ 100 ของใบสำคัญแสดงสิทธิทั้งหมดที่ผู้ถือใบสำคัญแสดงสิทธิแต่ละคนได้รับจัดสรรจากบริษัท ตามลำดับ ซึ่งการกำหนดระยะเวลาในการใช้สิทธิ ดังกล่าวจะช่วยป้องกันการมีหุ้นเพิ่มขึ้นในช่วงแรกที่หุ้นของบริษัทได้รับการอนุญาตให้ทำการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ และหากผู้ถือใบสำคัญแสดงสิทธิใช้สิทธิในการแปลงสภาพทั้งหมด จะแปลงสภาพเป็นหุ้นสามัญจำนวน 6,000,000 หุ้น คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.65 ของจำนวนหุ้นทั้งหมดภายหลังการเสนอขายหุ้นสามัญให้แก่ประชาชนในครั้งนี้ และการใช้สิทธิของใบสำคัญแสดงสิทธิที่ออกให้แก่กรรมการและพนักงานของบริษัททั้งหมด (กรุณาดูรายละเอียดของ ใบสำคัญแสดงสิทธิได้ใน เอกสารแนบ 3 รายละเอียดโครงการเสนอขายใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นสามัญของบริษัทให้แก่กรรมการและพนักงานของบริษัท (ESOP))